

Nota van Zienswijzen behorende bij het bestemmingsplan Buitengebied Rucphen 2012, 3^e herziening

INHOUD:

- 1. Procedure**
- 2. Onderwerp**
- 3. Ingediende zienswijzen**
- 4. Inhoud zienswijzen en inhoudelijke reactie**

1. Procedure

Burgemeester en wethouders hebben, ter voldoening van het bepaalde in artikel 3.8 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) juncto afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), met een publicatie in de Staatscourant en de Rucphense Bode van 12 augustus 2015 en op de gemeentelijke website kennis gegeven van de aanstaande terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan "Buitengebied Rucphen 2012, 3^e herziening". Het ontwerpbestemmingsplan heeft aansluitend vanaf 13 augustus 2015 gedurende een termijn van zes weken ter inzage gelegen in het Dienstverleningscentrum en was daarnaast digitaal raadpleegbaar via de landelijke voorziening, www.ruimtelijkeplannen.nl. Belanghebbende (overheids)instanties zijn voorts separaat op de hoogte gebracht van de terinzagelegging.

Gedurende de termijn van terinzagelegging heeft een ieder over het ontwerpbestemmingsplan een zienswijze, naar keuze schriftelijk of mondeling, naar voren kunnen brengen bij de gemeenteraad. De geboden mogelijkheid heeft geleid tot 17 schriftelijke zienswijzen.

Hieronder zal in paragraaf 2 eerst kort ingegaan worden op de strekking van het (ontwerp-) bestemmingsplan. Daarna volgt in paragraaf 3 een uiteenzetting van de behandeling van de ingebrachte zienswijzen. In paragraaf 4 worden de zienswijzen puntsgewijs aan de orde gesteld en van commentaar voorzien. Per zienswijze wordt vermeld of deze aanleiding geeft tot aanpassing van het vast te stellen bestemmingsplan.

2. Onderwerp

Het (ontwerp)bestemmingsplan "Buitengebied Rucphen 2012, 3^e herziening" heeft tot doel om de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 21 mei 2014, alsmede de verplichte regels uit de provinciale Verordening Ruimte 2014 doorvertaald. Eveneens zijn ambtshalve correcties en een aantal particuliere initiatieven meegenomen. Het plangebied behelst het gehele buitengebied van de gemeente Rucphen.

3. Ingediende zienswijzen

Naar aanleiding van de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan "Buitengebied Rucphen 2012, 3^e herziening" zijn 17 zienswijzen naar voren gebracht. De zienswijzen zijn binnen de termijn van terinzagelegging ingediend en kunnen daarmee als ontvankelijk worden beschouwd. De zienswijzen worden in de navolgende paragraaf eerst kort samengevat en daarna puntsgewijs van een reactie voorzien. Tevens wordt aangegeven of de zienswijze aanleiding geeft tot aanpassing van het vast te stellen bestemmingsplan. Benadrukt wordt dat elke zienswijze volledig is beoordeeld en dat niet slechts de samenvatting bij de beoordeling is betrokken.

De 17 zienswijzen zijn afkomstig van:

nr	registratie	onderwerp/betreft	tussenpersoon/ adviseur	betrokkenen	datum ingekomen
1	113126	recreatiewoning	X	Dhr. Jol	18-08-2015
2	114370	recreatiewoning	Asselbergs & Klinkhamer, Dhr. Van Hengel	Dhr. Van der Wees	28-08-2015
3	115196	Ruimte voor ruimte	X	Dhr. De Jong	16-09-2015
4	115024	Meet- en regelstation	X	Gasunie	17-09-2015
5	115365	recreatiewoning	X	Dhr. Pellemans	22-09-2015
6	115733	recreatiewoning	Das Rechtsbijstand	Dhr. Oudeman	29-09-2015
7	115729	recreatiewoning	Das Rechtsbijstand	Dhr. en mevr. Wouts en dhr. en mevr. Goverde	23-09-2015
8	115737/ 115567	Ruimte voor ruimte	X	Dhr. en mevr. Goorden	23-09-2015
9	115732	Algemeen	X	ZLTO	23-09-2015
10	115551	Regels	X	Dhr. Kroezen	21-09-2015
11	115554	recreatiewoning	X	Dhr. Maas	16-09-2015
12	115557	Algemeen	X	Provincie Noord-Brabant	23-09-2015
13	115555	recreatiewoning	Emphasis	Dhr. Viool	21-09-2015
14	115628/ 115566	recreatiewoning	X	Dhr. Nieuwenhuizen	23-09-2015
15	115734	Algemeen	X	Brabantse Milieufederatie	23-09-2015
16	115884	Hoekvensedreef 25	X	Mevr. Van Kalmthout en dhr. Van Aken	25-09-2015
17	115654	Antwerpsebaan 14	Agel Adviseurs	Dhr. Braat	23-09-2015

4. Inhoud zienswijzen en inhoudelijke reactie

1. 113126-Recreatiewoning, perceel K.1385

Email d.d. 18 augustus 2015

Op 27 september 2015 is een aanvullende mail ontvangen. Deze is buiten de termijn ontvangen en is derhalve niet ontvankelijk. Wij hebben het echter gezien als een aanvullende argumentatie van de onderwerpen uit de eerdere mail en behandelen deze derhalve ook als zodanig.

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. Aangezien de gemeente geen bouwvergunning wil verlenen is reclamant genoodzaakt het aanwezige object af te breken. Verzocht wordt om de door hem betaalde woonforenzenbelastingen terug te betalen vanaf 1998. Sinds 1998 heeft reclamant hier nooit meer overnacht. Het object is toen in die mate gevandaliseerd dat het onbewoonbaar is.
- b. Met de geretoureerde forenzenbelasting kan het object in de staat worden teruggebracht waarop reclamant het als woonverblijf had betrokken in 1994.
- c. Reclamant wil wel de gemeentelijke belastingen blijven betalen als hij toestemming krijgt om een familiechalet op te richten. Hierbij zal er sprake zijn van vervanging en totale verschoning van het terrein.

Inhoudelijke reactie:

- a. Het betalen van de gemeentelijke belastingen staat los van deze ruimtelijke procedure. Hierover heeft reclamant in een brief van 16 september 2015 apart een reactie ontvangen. Wij zijn in deze brief uitgebreid ingegaan op uw verzoek in relatie tot de betaalde gemeentelijke belastingen en willen u hierbij daarnaar verwijzen.
- b. In 1994 was het object niet bestemd in het toen geldende bestemmingsplan. Het had geen woonbestemming en mocht daarom ook niet als woonbestemming gebruikt worden. Dat reclamant het als zodanig zou hebben aangeschaft is niet aan de gemeente te wijten. Het gebruik van het object als woonverblijf is niet toegestaan.
- c. Zoals onder a al weergegeven staat het betalen van de gemeentelijke belastingen los van deze ruimtelijke procedure. Het oprichten van een nieuw familiechalet is niet mogelijk binnen de regels van deze 3^e herziening.

Conclusie:

- a. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- b. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- c. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

2. 114370-Recreatiewoning, perceel Q.277

Brief d.d. 27 augustus 2015, ontvangst d.d. 27 augustus 2015 (fax) en 28 augustus 2015.

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. Reclamant heeft een inspraakreactie ingediend welke als herhaald en ingelast beschouwd moeten worden. (*Reclamant is eigenaar van het perceel Q.277. In het voorontwerp bestemmingsplan "Buitengebied Rucphen 2012, 3e herziening" heeft dit perceel de bestemming 'Bos', zónder aanduiding 'recreatiewoning'. Gelet op de verleende vrijstelling in 1993 van B&W voor vergroting van de sanitaire voorziening én het positieve besluit in de brief van 8 december 2005 aangaande vervanging/algehele vernieuwing van het recreatieobject wordt verzocht om alsnog de functieaanduiding recreatiewoning te geven op de plaats van de bestaande recreatiewoning/-wagen.*)
- b. In de toelichting van het bestemmingsplan staat dat voor 4 objecten een positieve bestemming is opgenomen omdat de gemeente in het verleden een besluit heeft genomen om akkoord te gaan met de algehele vernieuwing van het zomerhuisje. Reclamant heeft op 8 december 2005 een brief van het college ontvangen waarin zij aangeven akkoord te gaan met de algehele vernieuwing van de recreatiewoning. Gelet op de toelichting is reclamant van mening dat ook hier een functieaanduiding recreatiewoning opgenomen dient te worden.

Inhoudelijke reactie:

- a. In de brief van 8 december 2005 wordt gesproken over een woonwagen. Hiermee is duidelijk niet de verwachting geschept dat er een recreatiewoning gerealiseerd zou kunnen worden. Bovendien wordt in de brief aangegeven dat er een bouwaanvraag ingediend moet worden om de vereiste procedure op te kunnen starten. Deze aanvraag is nooit bij ons ingediend. De brief zelf is geen positief besluit, alleen een informatieve brief.
- b. Iedere situatie staat op zichzelf en is dan ook apart beoordeeld. Zoals onder a al opgemerkt is de brief van 8 december 2005 een informerende brief. Om medewerking te kunnen verlenen was het noodzakelijk om een bouwaanvraag in te dienen. Deze is niet ingediend.

Conclusie:

- a. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- b. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

3. 115196-Groenstraat

Brief d.d. 15 september 2015, ontvangst d.d. 16 september 2015.

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. Reclamant verwijst naar een e-mailbericht van de provincie. Aangegeven wordt dat de provincie heeft aangegeven dat zijn locatie aan de Groenstraat midden in de bebouwingsconcentratie van de Groenstraat is gelegen in de zuidelijke oksel tussen Groen- en Boterstraat. Deze locatie voldoet conform het ruimtelijk provinciaal beleid ten aanzien van ruimte voor ruimte. Naar aanleiding hiervan wordt aangegeven dat de wethouder mondeling heeft toegezegd medewerking te verlenen als er een aanvraag komt voor een ruimte voor ruimte woning. Tot op heden heeft reclamant hier nooit een schriftelijke bevestiging van ontvangen. Verzocht wordt dit alsnog te doen.
- b. Reclamant verbaast zich erover dat in de 1^e, 2^e en 3^e herziening voor zijn locatie nog geen mogelijkheid voor ruimte voor ruimte is opgenomen. Verzocht wordt dit alsnog op te nemen in de 3^e herziening.

Inhoudelijke reactie:

- a. De binnenplanse wijzigingsmogelijkheden (artikel 41) zijn overgenomen uit het gemeentelijke Ruimte voor Ruimte beleid, vastgesteld op 30 juni 2011. Voor de locatie van reclamant is in dit beleid geen Ruimte voor Ruimte vlak opgenomen. Dit beleid is in samenspraak met de provincie opgesteld. Deze locatie van reclamant is wel gelegen binnen een zogenoemde bebouwingsconcentratie. Hierbinnen bestaat de mogelijkheid om bij de gemeente een (principe) verzoek neer te leggen om met toepassing van een partiële planherziening ter plaatse te komen tot de realisatie van een ruimte voor ruimte woning. Hierbij moet wel voldaan worden aan de gestelde voorwaarden. Daarnaast dient reclamant rekening te houden met het feit dat er ook een bouwtitel aangekocht moet worden.
- b. Zoals onder a is onderbouwd zal voor de locatie van reclamant geen ruimte voor ruimte vlak opgenomen worden in het bestemmingsplan.

Conclusie:

- a. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- b. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

4. 115024-Gasunie

Brief d.d. 16 september 2015, ontvangst d.d. 17 september 2015

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. Verzoek om rondom het Meet- en Regelstation Zegge (Sporstraat 16 te Zegge) de aanduiding 'veiligheidszone – bedrijven' op te nemen om te voorkomen dat binnen de uit het Activiteitenbesluit milieubeheer voortvloeiende veiligheidsafstanden, kwetsbare objecten en/of beperkt kwetsbare objecten gerealiseerd kunnen worden. Er geldt voor dit station een veiligheidsafstand van 25 meter voor kwetsbare objecten en 4 meter voor beperkt kwetsbare objecten. Een voorbeeld voor deze regeling is bijgevoegd.
- b. Voor het Meet- en Regelstation geldt ook een aanduiding 'Reservering waterberging'. De in de regels opgenomen bepalingen voor de aanduiding zijn niet verenigbaar met het Meet- en Regelstation. Verzoek is de bepalingen aan te passen zodat het belang van het Meet- en Regelstation prevaleert boven het belang van de aanduiding 'Reservering waterberging'.

Inhoudelijke reactie:

- a. Wij begrijpen dat het niet wenselijk is om op korte afstand van het Meet- en Regelstation kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten te realiseren. Wij zullen hiertoe dan ook de regels aanpassen door toevoeging van de aanduiding 'veiligheidszone – leiding' van 25 meter breed. Hierdoor worden kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten uitgesloten.
- b. De aanduiding 'Reservering waterberging' komt uit de Verordening ruimte 2014. Het is niet mogelijk om deze aanduiding te verwijderen uit het bestemmingsplan omdat wij dan in afwijking van de provinciale regeling handelen. Het vergunde Meet- en Regelstation is al jaren aanwezig en op basis hiervan is artikel 2 lid 3 van de Verordening ruimte 2014 van toepassing. De bestaande bebouwing mag blijven bestaan en de bepalingen zullen worden aangepast zodat er overleg zal plaatsvinden met de beheerder van het Meet- en Regelstation.

Conclusie:

- a. De zienswijze is gegrond en leidt tot aanpassing van de verbeelding.
- b. De zienswijze is gegrond en leidt tot aanpassing van de regels.

5. 115365- Recreatiewoning, perceel K. 1638

Brief d.d. 18 september 2015, ontvangst d.d. 22 september 2015

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. Het toewijzen van de functie 'solitaire recreatiewoning – uitsterfregeling' is een belangrijke wijziging in het ontwerpbestemmingsplan. Deze regeling past beter bij de huidige situatie. Het gaat hier echter over het gebruik en niet over de gebouwen of opstallen. Verzoek is om ook onderhoud en/of vernieuwing van de opstallen, zolang die nodig zijn voor het uitvoeren van de functie recreatie, mogelijk te maken.

Inhoudelijke reactie:

- a. Vergunningsvrij onderhoud van de aanwezige recreatiewoning is toegestaan. Vernieuwing is niet mogelijk binnen de uitsterfregeling.
Tevens kan er géén gebruik worden gemaakt van de regeling opgenomen in bijlage II van het Besluit omgevingsrecht, Hoofdstuk III, Artikel 3 sub 2 (vergunningsvrij bouwen van een recreatiewoning tot 70m²) omdat het bestemmingsplan geen bebouwing toestaat.

Conclusie:

- a. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

6. 115733-Recreatiewoning, perceel K. 1519

Brief d.d. 23 september 2015, ontvangst d.d. 23 september 2015 (fax)

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. Reclamant is van oordeel dat het ontwerpbestemmingsplan niet in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening voor wat betreft de uitsterfregeling die is opgenomen voor zijn perceel. Door deze regeling wordt hij beperkt in zijn mogelijkheden om binnen de planperiode gebruik te blijven maken van zijn stacaravan. Het is immers niet mogelijk om het aanwezige recreatieverblijf te vervangen of vernieuwen.
- b. Verzocht wordt een binnenplanse vrijstellingsmogelijkheid op te nemen voor het eenmalig vernieuwen of vervangen door een recreatieverblijf met dezelfde afmetingen. Mocht dit niet mogelijk zijn wordt hij onevenredig benadeeld. Te meer omdat hij niet eerder op de hoogte is gesteld van de uitsterfregeling. In het voorheen geldende plan was immers wel een vrijstellingsmogelijkheid opgenomen om het recreatieverblijf te vervangen.
- c. De uitsterfregeling handelt in strijd met het gelijkheidsbeginsel. Eigenaren van andere percelen in de directe omgeving hebben wel de mogelijkheid gekregen om de aanwezige bebouwing te vervangen of te vernieuwen.

Inhoudelijke reactie:

- a. Wij hebben gezocht naar de maximaal haalbare regeling, binnen de geldende wet- en regelgeving, waarin de meeste rechtszekerheid wordt geboden aan eigenaars en opvolgers. Het is inderdaad niet mogelijk om onder de noemer van de uitsterfregeling over te gaan tot vervanging / vernieuwen. Vergunningsvrij onderhoud wordt wél toegestaan. In het huidige bestemmingsplan 'Buitengebied Rucphen 2012' is het recreatieve gebruik in strijd met de regels. Door het opnemen van de uitsterfregeling wordt dit gebruik wel toegestaan. Wij zien dus geen beperking in de mogelijkheden om gebruik te maken van de stacaravan.
- b. Het is inderdaad correct opgemerkt dat de uitsterfregeling nieuw is in dit ontwerp bestemmingsplan. In onze brief van 29 juli 2015 hebben we reclamant op de hoogte gesteld van deze regeling. Het is correct dat in het bestemmingsplan Buitengebied 1998 onder artikel 23, lid 15 sub b een mogelijkheid was opgenomen om vrijstelling te verlenen voor algehele vernieuwing van caravan-bouwwerken. Echter gold dit voor bouwwerken die onder het overgangsrecht vielen van dat bestemmingsplan Buitengebied 1998. De overgangsregel (Artikel 44.1 lid 3) van het huidige bestemmingsplan verklaart het overgangsrecht niet van toepassing op bouwwerken die weliswaar bestaan op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan, maar zijn gebouwd zonder vergunning en in strijd met het destijds geldende plan, daaronder begrepen de overgangsbepaling van dat plan. Wanneer wij de vrijstellingsregeling uit het bestemmingsplan Buitengebied 1998 zouden opnemen in dit plan, dan nog zou deze niet toepasbaar zijn. Er is immers geen vergunning voor de recreatiewoning.
- c. Wellicht doelt reclamant op percelen in de omgeving met een positieve aanduiding 'recreatiewoning'. Deze zijn geen onderwerp geweest in de beroepszaak bij de Raad van State en derhalve ook niet bij de uitspraak betrokken. Deze objecten kunnen binnen de

geldende regels de bestaande bebouwing vervangen of vernieuwen. Het object van de reclamant heeft deze aanduiding 'recreatiewoning' niet en kan dus ook geen aanspraak maken op de bij de aanduiding behorende regels.

Conclusie:

- a. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- b. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- c. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

7. 115729-Recreatiewoningen, percelen K.1885 en K.1667

Brief d.d. 21 september 2015, ontvangst d.d. 23 september 2015

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. Reclamanten weten niet met de onderhavige planwijziging waar zij aan toe zijn. Het is niet duidelijk of zij ter plaatse mogen (laten) recreëren en of de aanwezige bebouwing ter plaatse aanwezig mag blijven. Verzocht wordt om duidelijkheid in de planregels en plankaart.
- b. Verzoek is om recreëren op de gewenste wijze mogelijk te maken en het bestaande gebouw (niet zijnde een recreatiewoning) hiervoor te bestemmen. Per jaar wordt namelijk enkele maanden gerecreëerd in een toercaravan die hier slechts enkele maanden staat.
- c. Reclamanten zijn van mening dat ten onrechte niet aan hun inspraak tegemoet is gekomen. Zij merken op dat zij onder het overgangsrecht vallen alsmede een vergunning hebben.
- d. Reclamant valt onder het overgangsrecht (conform de brief van 2 november 2011) en heeft hiermee een positieve bestemming. Recreatiewoning valt ook onder het overgangsrecht van artikel 24 van het bestemmingsplan 'Buitengebied 1998'. Aan dit bestemmingsplan is door GS geen goedkeuring onthouden.
- e. Reclamant beschikt al sinds jaar en dag over toestemming voor het oprichten van een bouwwerk. Door object en gebruik 'weg te bestemmen' doet u afbreuk aan deze door u zelf actief toegestane recreatiemogelijkheden in uw gemeente. Hiermee wordt gehandeld in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het beginsel van gerechtvaardigd vertrouwen.
- f. De recreatiewoning was aanwezig voordat de Verordening ruimte van kracht werd. Hiermee dient rekening gehouden te worden bij vaststelling van het bestemmingsplan. Indien gemeente met beleid van weg bestemmen het opschonen van het buitengebied wenst is dit niet de juiste methode. Hiervoor is handhaving de juiste weg.
- g. Reclamanten kunnen uit de plantoelichting niet opmaken dat onderzocht is welke bestemming hun gronden hebben onder de Verordening ruimte 2014. De uitspraak is gewezen onder de Verordening ruimte 2011. Sindsdien is er veel veranderd en reclamanten menen dat het nu wel mogelijk is om positief te bestemmen.

Inhoudelijke reactie:

Algemeen

De zienswijze is ingediend door een adviseur namens 2 reclamanten. In de zienswijze wordt soms namens beide reclamanten gesproken, soms ook namens 1 reclamant, dit is niet altijd helemaal duidelijk. Om foutieve interpretatie te voorkomen hebben wij getracht de beantwoording niet specifiek toe te schrijven aan 1 van de reclamanten.

- a. Wij hebben gezocht naar de maximaal haalbare regeling, binnen de geldende wet- en regelgeving, waarin de meeste rechtszekerheid wordt geboden aan eigenaren en opvolgers. Dit is de uitsterfregeling geworden. Op de verbeelding zijn beide locaties aangeduid met een aanduiding 'specifieke vorm van recreatie – uitsterfregeling'. In de planregels is

hiervoor opgenomen: 'ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van recreatie – uitsterfregeling' geldt dat tevens het gebruik voor verblijfsrecreatie van het aanwezige, niet legale bouwwerk, is toegestaan. In de brief van 28 juli 2015 zijn reclamanten hierover geïnformeerd.

- b. Wij hebben uitgezocht of het mogelijk was om voor het recreatieobject op het perceel een aanduiding 'recreatiewoning' op te nemen. Dit is echter niet mogelijk aangezien er voor het recreatieobject geen bouwvergunning aanwezig is. Wij hebben getracht reclamanten zo ver mogelijk tegemoet te komen en van dienst te willen zijn door het aanbieden van een uitsterfregeling.
- c. De vergunning waar reclamanten het over hebben is bij de gemeente niet bekend en door reclamant in eerder stadium ook niet overlegd of aan de zienswijze toegevoegd. Zie verder onder d.
- d. De overgangsregel (Artikel 44.1 lid 3) van het huidige bestemmingsplan verklaart het overgangsrecht niet van toepassing op bouwwerken die weliswaar bestaan op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan, maar zijn gebouwd zonder vergunning en in strijd met het daarvoor geldende plan, daaronder begrepen de overgangsbepaling van dat plan. Het maakt daarnaast niet uit of het in het verleden onder het overgangsrecht viel, op dit moment is het uitgesloten.
- e. Wij nemen aan dat met de toestemming de kampeervergunning wordt bedoeld. Voor de reclamant en eigenaar van perceel K.1667 is een kampeervergunning aanwezig en voor de reclamant en eigenaar van het perceel K.1885 niet. De kampeervergunning is niet gelijk te stellen met een bouwvergunning en is ook geen toestemming voor het oprichten van een bouwwerk. Het gebruik wordt niet weg bestemd, dit is door middel van de uitsterfregeling geregeld. Het is verder onduidelijk over welke toestemming en in relatie tot welke reclamant gesproken wordt.
- f. Er lijkt hier een misverstand te zijn. Wij hadden in het bestemmingsplan 'Buitengebied Rucphen 2012' een positieve bestemming opgenomen. Door de uitspraak van de Raad van State van 21 mei 2014 is de door de gemeente opgenomen aanduiding 'recreatiewoning' op het perceel van reclamant vernietigd. Met het opnemen van de uitsterfregeling tracht de gemeente zo veel mogelijk voor de reclamant te kunnen betekenen binnen de geldende regels. Er is ons inziens geen sprake van weg bestemmen. Wij hebben juist meegedacht met reclamant door binnen de mogelijkheden een zo optimaal mogelijke regeling te bewerkstelligen.
- g. Wij hebben bij het zoeken naar de maximaal haalbare regeling voor de reclamanten zeker rekening gehouden met hetgeen opgenomen in de Verordening ruimte 2014. In deze 3^e herziening is een vertaling gegeven van de Verordening ruimte 2014. Voor de situatie van reclamanten biedt dit nog steeds geen mogelijkheid voor een positieve bestemming.

Conclusie:

- a. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- b. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- c. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

- d. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- e. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- f. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- g. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

8. 115737/115567-Roosendaalsebaan

Brief ontvangst d.d. 23 september 2015

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. De in de beantwoording van de zienswijze op het moederplan beloofde reparatie van het plan is nog niet doorgevoerd. Het verzoek is om deze reparatie alsnog uit te voeren.

Inhoudelijke reactie:

- a. Conform het figuur opgenomen in het Ruimte voor Ruimte beleid vastgesteld op 25 mei 2011 op pagina 25 wordt op de locatie aan de Roosendaalsebaan het wijzigingsvlak alsnog correct opgenomen.

Conclusie:

- a. De zienswijze is gegrond en leidt tot aanpassing van de verbeelding.

9. 115732-ZLTO

Brief d.d. 22 september 2015, ontvangst d.d. 23 september 2015

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. De term niet-intensieve veehouderij (artikel 110) betreft grondgebonden veehouderijbedrijven. Het verzoek is om deze term te gebruiken omdat het anders zorgt voor verwarring.
- b. In artikel 3.5.6 (ammoniakemissies) staat onder lid b dat geen negatieve effecten mogen plaatsvinden op Natura 2000 gebieden. Verzoek is dit aan te passen in geen significant negatieve effecten. Deze term sluit beter aan bij de formuleringen uit de PAS en Natuurbeschermingswet.
- c. Artikel 3.7.1 (permanente teeltondersteunende voorzieningen) Verzoek is om geen bovenmaat te stellen aan het aantal hectares bouwblok voor permanente teeltondersteunende voorzieningen conform provinciaal beleid.
- d. Artikel 3.7.4 lid c graag aanpassen zodat alleen bij twijfel over de volwaardigheid en economische continuïteit van het bedrijf een AAB advies gevraagd wordt.
- e. Artikel 3.7.16 (omzetten naar burgerwoning) lid b is geschrapt. Graag deze toetsing van de gevolgen van omzetten van een agrarische bedrijfswoning naar een burgerwoning voor de omliggende agrarische bedrijven terug opnemen.
- f. Artikel 39.2.3 (archeologie) hierin de uitzondering weer mogelijk maken met de volgende formulering: Het verbod geldt evenmin als kan worden aangetoond dat de grond al dieper geroerd is tot waar de verstoring heeft plaatsgevonden.

Inhoudelijke reactie:

- a. Zoals wij in onze reactie op de inspraakreactie hebben aangegeven zijn wij het met u eens dat de melkveebedrijven aangemerkt kunnen worden als grondgebonden op basis van de definities van het moederplan Buitengebied Rucphen 2012. De provincie hanteert in de Verordening ruimte 2014 een andere definitie voor grondgebondenheid dan wij hebben opgenomen in het bestemmingsplan Buitengebied Rucphen 2012. Op basis van deze definities kunnen wij echt niet op voorhand bepalen of sprake is van 'grondgebonden veehouderij' (omdat niet aangetoond kan worden dat de bestaande bedrijven allemaal aan de definitie voldoen). Daarom is gekozen voor de term 'niet intensieve veehouderij' als tegenhanger van 'intensieve veehouderij'. De regeling is hiermee juridisch sluitend en er kan geen sprake zijn van verwarring.
- b. Gelet op de huidige lijn in de jurisprudentie is de voorgestelde aanpassing geen houdbaar uitgangspunt (uitspraak Westerveld: ABRvS201207794/1/R4). De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft aangegeven dat het opnemen van een regeling in bestemmingsplannen die gestoeld is op de toetsing in het kader van de Natuurbeschermingswet, niet aanvaardbaar is. We nemen dit als uitgangspunt en houden vast aan de door ons opgenomen term.
- c. Zoals wij in onze inspraakreactie hebben aangegeven klopt het dat in de provinciale Verordening ruimte 2014 geen bovenmaat wordt genoemd. Het bepalen van deze

bovenmaat wordt overgelaten aan de gemeenten. Wij hebben hier invulling aan gegeven en een gedifferentieerde regeling opgenomen met verschillende maximale maten, afgestemd op het soort permanente teeltondersteunende voorzieningen. Daarbij hebben wij rekening gehouden met het permanente karakter en de toelaatbare hoogte. Wij hebben begrip voor de problemen waar de ondernemers tegenaan lopen en zijn ook bereid om hier over mee te denken. Echter binnen het voorliggende plan kunnen wij de gewenste aanpassing niet meenemen aangezien deze niet onderbouwd is. Wij zullen separaat met de reclamant om de tafel gaan zitten om gezamenlijk te komen tot oplossing. Totdat er een oplossing is kan een ondernemer die meer permanente teeltondersteunende voorzieningen wil oprichten uiteraard een separaat verzoek bij ons indienen.

- d. In de Verordening ruimte 2014 wordt aangegeven dat om gebruik te maken van de bijvoorbeeld de afwijkende regels advies van een deskundigen commissie wordt voorgeschreven. Gelet hierop is in het bestemmingsplan aangegeven dat bij bepaalde ontwikkelingen een advies van de Adviescommissie agrarische bouwaanvragen (AAB) gewenst is. De AAB is in het bestemmingsplan de deskundigen commissie. De regel zal in het bestemmingsplan blijven staan. Wij willen de initiatiefnemers niet onnodig op kosten jagen en zullen bij ieder plan kritisch de afweging maken of het voorleggen van het verzoek aan de AAB wel noodzakelijk is (wat is de toegevoegde waarde van het advies van de AAB).
- e. In artikel 3.7.16 blijft b van kracht en is a geschrapt. Dit artikel is geschrapt omdat deze hetzelfde is als artikel 3.7.17. In artikel 3.7.17 is nog steeds een voorwaarde opgenomen dat er geen sprake mag zijn van een aantoonbaar onevenredige aantasting van de belangen van eigenaren en gebruikers van omliggende gronden en (agrarische) bedrijven.
- f. In deze 3^e herziening is de vertaling van de Erfgoednota opgenomen. Voor deze vertaling is gekeken naar de voorbeeldregeling die in deze nota is opgenomen (daar staat deze uitzondering niet in) en de wijze waarop de nota in andere, recente bestemmingsplannen is vertaald. Kern van de nota en daarmee uitgangspunt voor vertaling is dat er altijd onderzoek plaats moet vinden om aan te tonen dat er geen waarden (meer) zijn. Echter het is nooit de bedoeling geweest dat dit een grote belemmering voor de agrarische bedrijfsvoering vormt. Daarom zal de uitzondering zoals deze in het bestemmingsplan 'Buitengebied Rucphen 2012' staat van kracht blijven.

Conclusie:

- a. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- b. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- c. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- d. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- e. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- f. De zienswijze is gegrond en leidt tot aanpassing van de regels.

10. 115551- Natura 2000 gebieden, Natuurbeschermingswet

Brief d.d. 17 september 2015, ontvangst d.d. 21 september 2015

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. Bij de beantwoording op de inspraakreactie is onder punt i aangegeven dat nadere regels zouden worden toegevoegd. Deze zijn nog niet toegevoegd en het verzoek is dit alsnog te doen.

Inhoudelijke reactie:

- a. Het is correct opgemerkt dat dit nog niet is verwerkt. Het gaat om de volgende aanvulling:
De bepalingen in de artikelen 3.3.2, 3.5.7, 4.3.2, 4.5.7, 5.3.2 en 5.5.7 zijn verder geconcretiseerd en aangepast. Aan de regels is toegevoegd dat onder een goed leefklimaat in ieder geval wordt verstaan dat:
 - a. *de ontwikkeling gelet op de bestaande en toekomstige functies in de omgeving en de effecten die de ontwikkeling op die functies heeft, aanvaardbaar is, waaronder de effecten vanwege milieuaspecten en volksgezondheid;*
 - b. *de ontwikkeling gelet op bodemkwaliteit, waterhuishouding, landschappelijke-, , cultuurhistorische waarden en natuurwaarden aanvaardbaar is.*

Deze aanvulling zal in de regels worden opgenomen.

Conclusie:

- a. De zienswijze is gegrond en leidt tot aanpassing van de regels.

11. 115554-Recreatiewoning, Q. 85

Brief d.d. 8 september 2015, ontvangst d.d. 16 september 2015

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. Reclamant is het niet eens met de uitsterfregeling omdat hij van mening is dat hem een positieve bestemming toebehoort. De beschikbare stukken zijn verkeerd beoordeeld en de brief van 1982 is bij de inhoudelijke reactie totaal niet besproken.
- b. In de brief van 5 april 1982 in goedkeuring verleend door B en W om het bestaande bouwwerk te vergroten. De tijd was toen anders en er werden zelfs mondelinge goedkeuringen gegeven. De gemeente heeft destijds gezegd dat deze beslissing bedoeld was als bouwvergunning. Hieraan ontleent reclamant dan ook zijn toekomstige rechten. In een uitspraak van het hoger gerechtshof is zelfs terug te vinden dat met goedkeuring op een bouwwerk een verleende bouwvergunning wordt bedoeld.
- c. In de brief van 1 november 2011 is nogmaals opgenomen dat de verleende bouwvergunning omgezet wordt in de bestemming recreatiewoning. Een positieve bestemming dus. Reclamant vindt dit logisch gezien de legaliserende werking van het klassieke (bouw)overgangsrecht.
- d. Voor een bouwvergunning wordt gekeken naar de nu geldende regels en dit is verkeerd bekeken en beoordeeld. Reclamant was een van de eerste die toestemming kreeg voor een bouwwerk aan het Meerven.
- e. Reclamant is er nooit op gewezen dat er een ander soort vergunning aangevraagd moest worden.

Inhoudelijke reactie:

- a. In de brief van 5 april 1982 wordt gesproken over een besluit ten aanzien van het slopen van een houten gebouwtje en het verlengen van het bestaande bouwwerk. Het instemmen met deze verlenging biedt niet voldoende grond om een recreatieve aanduiding op te nemen in het bestemmingsplan. Als er geen verleende vergunning is voor het gehele gebouw is er geen basis voor het positief bestemmen en het overgangsrecht. Ook in het besluit van het college, voorafgaand aan de brief van 5 april 1982, wordt inhoudelijk niets gezegd over een positieve bestemming of vergunning.
- b. Reclamant verwijst naar een uitspraak van het hoger gerechtshof. Deze uitspraak is helaas niet bijgevoegd en wij hebben ook niet kunnen achterhalen welke uitspraak reclamant voor ogen heeft gehad. Wij hebben daarom de uitspraak opgevraagd bij de reclamant. Reclamant heeft voor ons de uitspraak ook niet kunnen achterhalen. Reclamant heeft geen schriftelijke goedkeuring voor zijn object, alleen voor de verlenging hiervan. Zoals onder a opgenomen is dit niet voldoende voor het opnemen van een recreatieve aanduiding in het bestemmingsplan.
- c. Het overgangsrecht heeft geen legaliserende werking. De overgangsregel (Artikel 44.1 lid 3) van het huidige bestemmingsplan verklaart het overgangsrecht niet van toepassing op bouwwerken die weliswaar bestaan op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan, maar zijn gebouwd zonder vergunning en in strijd met het daarvoor geldende plan, daaronder begrepen de overgangsbepaling van dat plan.

Naar aanleiding van de uitspraak van de Raad van State van 21 mei 2014 hebben wij alle beschikbare documenten ten aanzien van de recreatiewoning van reclamant bekeken. Hierin hebben wij geen bouwvergunning kunnen achterhalen, in tegenstelling tot wat in de brief van 1 november 2011 wordt gesuggereerd.

- d. De basis voor het plaatsen van het recreatieobject is de Kampeervergunning van 28 december 1979 geweest. De Kampeervergunning is echter niet gelijk te trekken aan de bouwvergunning gelet op de opgenomen voorwaarden. In de Kampeervergunning is bijvoorbeeld opgenomen dat de vergunning vervalt zodra vergunninghouder geen rechthebbende meer is als bedoeld in de Kampeerverordening Noord-Brabant. Hiermee is de Kampeervergunning persoonsgebonden.
- e. De gemeente kan niet verantwoordelijk gehouden worden voor het actief aanschrijven van burgers waar het gaat om het aanvragen van een vergunning.

Conclusie:

- a. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- b. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- c. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- d. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- e. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

12. 115557-Provincie Noord-Brabant

Brief d.d. 22 september 2015, ontvangst d.d. 23 september 2015

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. Het verzoek is om erop toe te zien dat de vormverandering voor het bouwvlak aan de Nederheide 21 te Nispen, gelegen in Roosendaal en Rucphen, niet leidt tot een vergroting van het bouwblok, omdat dat strijdig is met de Verordening.
- b. De schets van de landschappelijke inpassing voor de Nederheide 21 te Nispen moet verder worden uitgewerkt en de aanleg, beheer en instandhouding daarvan dient vastgelegd te worden in bijvoorbeeld een overeenkomst met de initiatiefnemer.
- c. Artikelen 3.7.16, 4.7.16 en 5.7.15 bevatten een wijzigingsbevoegdheid om een woning van een bestaand agrarisch bedrijf af te splitsen. Afsplitsing van een woning van een agrarisch bedrijf is alleen toegelaten voor zover het een tweede agrarische bedrijfswoning betreft. De gemeente stelt in reactie dat bewoning van de bedrijfswoning door derden mogelijk wordt gemaakt door de Wet Plattelandswoning. Provincie bestrijdt niet dat de Wet Plattelandswoning bewoning van de bedrijfswoning door derden mogelijk maakt. Dit staat los van de vraag of de bedrijfswoning mag worden gesplitst van het agrarisch bouwblok. In ruimtelijk opzicht hoort de (eerste) bedrijfswoning bij het agrarisch bedrijf. De artikelen 3.7.16, 4.7.16 en 5.7.15 zijn dan ook strijdig met artikel 3.1 van de Verordening.
- d. In de omgeving van Lokkerstraat 44a zijn twee bijgebouwen voorzien van een aanduiding. Verzocht is om in het plan te onderbouwen waar deze bijgebouwen bij horen. In het ontwerpplan wordt hier niet nader op ingegaan. Het standpunt van de gemeente dat de bijgebouwen niet onder het overgangsrecht geschoven moeten worden wordt door de provincie onderschreven. Het is echter inherent aan een bijgebouw dat die ergens bij hoort. Het verzoek is dit te verduidelijken.

Inhoudelijke reactie:

- a. Het bestemmingsplan 'Buitengebied Roosendaal Nispen' is op 8 juli 2015 (gewijzigd) vastgesteld en ligt sinds 14 september 2015 ter inzage. Volgens afspraak tussen beide gemeenten is hierin het bouwvlak verkleind. Het bouwvlak zal bij gewijzigde vaststelling op detailniveau nog worden aangepast en afgestemd op de begrenzing van het bouwvlak op Roosendaals grondgebied (straatzijde).
- b. Met de initiatiefnemer is een anterieure overeenkomst afgesloten waarin de landschappelijke inpassing is geregeld. In een addendum wordt de nadere uitwerking van deze landschappelijke inpassing verder vastgelegd. Tevens wordt deze uitwerking onderdeel van de ruimtelijke onderbouwing behorende bij dit initiatief.
- c. In de artikelen is een gemeentelijke vertaling opgenomen van de Wet plattelandswoning en wij willen in voorkomende gevallen een gedegen afweging maken en daarvoor een uitgebreide wijzigingsprocedure voeren. Hierbij krijgt de bedrijfswoning wel een woonbestemming maar met een specifieke aanduiding waaruit blijkt dat hier sprake is van een plattelandswoning. Hierdoor blijft de woning in ruimtelijk opzicht behoren bij de

aanwezige agrarische bedrijfsbebouwing. Daarom houden wij vast aan de huidige vigerende regeling.

Dat gezegd hebbende willen wij nog wel opmerken dat dit artikel geen onderdeel uit maakt van deze 3^e herziening.

- d. In de ruimtelijke onderbouwing wordt gesproken over een bijgebouw. Echter de aanwezige objecten zijn kleine gebouwen welke niet als bijgebouw behorende bij een ander gebouw gezien kunnen worden. Er is hier sprake van legale solitaire kleine gebouwen die niet gekoppeld kunnen worden aan een aangrenzende bestemming. Om die reden is hiertoe ook een separate bestemming opgenomen.

Volgens de regels en het plan zijn hier kleine gebouwen tot 61 m² toegestaan die voor agrarische grondgebruik mogen worden gebruikt, niet voor het gebruik als bedrijfswoning maar wel als dierenverblijf. Het gebruik en maximale bouwomvang zijn vastgelegd. Mocht hier iets anders gebeuren dan zal de gemeente daartegen handhavend optreden.

Conclusie:

- a. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- b. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- c. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- d. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

13. 115555-Recreatiewoning, perceel O. 7

Brief d.d. 11 september 2015, ontvangst d.d. 21 september 2015

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. Het perceel O.7 heeft de bestemming 'Bos'. Tevens is een specifieke aanduiding opgenomen voor het perceel. Hierbij is in de omschrijving opgenomen dat het bouwwerk 'niet legaal' is. Verzoek is om deze term te vervangen door 'bestaande'.
- b. In voorkomende gevallen is een recreatief bouwwerk niet vergunningplichtig voor wat betreft de activiteit bouwen. Hieraan zijn voorwaarden gebonden (maximaal 70m² en maximaal 5m hoog). Voldoet een bouwwerk hieraan dan is het vergunningsvrij tenzij in strijd met het bestemmingsplan.
- c. Het bouwwerk is niet illegaal. Er is weliswaar geen bouwvergunning maar het valt onder het generaal pardon van 1976. Daarnaast is het verblijf gerealiseerd toen de Kampeerwet van toepassing was. Toen was er geen bouwvergunning vereist. Het bouwwerk is dus niet illegaal. Met de formulering van de uitsterfregeling wordt wel het gebruik geregeld maar niet het gebouw.
- d. Het uitsterfbeleid kan uitsluitend worden toegepast als uitzondering op het gebruiksovergangsrecht niet op het bouwovergangsrecht. De bouwwerken moeten echter ook bestemd worden om gebruik te kunnen maken van de uitsterfregeling.
- e. In het overgangsrecht is geen uitzondering gemaakt voor het gebruiksovergangsrecht dat door middel van het uitsterfbeleid mogelijk is gemaakt. Op grond van de formulering van het overgangsrecht kan het recreatieve bouwwerk niet gehandhaafd blijven. Verzoek is om in de formulering van het overgangsrecht een uitzondering te maken bij het bouwovergangsrecht voor de percelen die op de verbeelding de specifieke aanduiding 'uitsterfbeleid' bevatten en bij de formulering van het gebruiksovergangsrecht het uitsterfbeleid nogmaals te herhalen.
- f. Verzoek is om de renovatieclausule alsmede een calamiteitsregeling op te nemen in de uitsterfregeling.

Inhoudelijke reactie:

- a. Wanneer in een bestemmingsplan gesproken wordt over bouwen, dan wordt onder legaal verstaan dat het gebouw overeenkomstig Woningwet/Wabo is gerealiseerd (bouwvergunning of omgevingsvergunning voor bouwen, vergunningvrij). In het voorliggende plan is bestaand als volgt gedefinieerd: hetgeen bestaat bij inwerkingtreding plan (met bouwvergunning/omgevingsvergunning gebouwd) dan wel op moment van inwerkingtreding nog met een omgevingsvergunning wordt of kan worden gebouwd (artikel 1.36). De term bestaand is niet passend voor deze situatie.
- b. Het gebruik van het gebouw voor verblijfsrecreatie is in het bestemmingsplan geregeld door middel van de uitsterfregeling. Er kan tevens géén gebruik worden gemaakt van de regeling opgenomen in bijlage II van het Besluit omgevingsrecht, Hoofdstuk III, Artikel 3 sub 2 (vergunningvrij bouwen van een recreatiewoning tot 70m²) omdat het bestemmingsplan geen bebouwing toestaat.

- c. Verwezen wordt naar het vonnis van 5 oktober 1976 van de rechtbank Breda. Aan genoemde uitspraak kunnen geen rechten worden ontleend aangezien in het vonnis geen partijen bindende uitspraken worden gedaan over een aanspraak op een positieve bestemming of andere wijze van legaliseren. Het vonnis is alleen maar van invloed op de bevoegdheid tot handhaving. Dit is hier echter niet aan de orde.
- De kampeervergunning die op basis van de Kampeerwet voor dit perceel is verleend, is niet op naam van de reclamant. In de kampeervergunning waren als voorwaarden opgenomen dat de vergunning vervalt zodra vergunninghoud(st)er geen rechthebbende meer is als bedoeld in de Kampeerverordening Noord-Brabant en dat het kampeermiddel binnen 1 maand na het vervallen van de vergunning moet zijn verwijderd. Op basis hiervan kan niet geconcludeerd worden dat het bouwwerk legaal is.
- d. Wij hebben gezocht naar de maximaal haalbare regeling, binnen de geldende wet- en regelgeving, waarin de meeste rechtszekerheid wordt geboden aan eigenaren en opvolgers. Dit is de uitsterfregeling geworden. We hebben een uitsterfregeling opgenomen voor het gebruik waarbij we moesten voorkomen dat er ook een bouwtitel zou ontstaan voor de aanwezige gebouwen die zonder bouwvergunning zijn gerealiseerd. Voor deze gebouwen geldt het overgangsrecht niet (dus geldt er ook geen calamiteitenregeling of mogelijkheid voor uitbreiding met 10 %). Er zijn wel mogelijkheden om het gebouw vergunningsvrij te onderhouden.
- e. De opgenomen uitsterfregeling staat los van het overgangsrecht. Er worden dan ook geen regels ten behoeve van de uitsterfregeling opgenomen onder het overgangsrecht. Voor bouwen is er verder niets opgenomen in het bestemmingsplan en ook onder het in het bestemmingsplan opgenomen overgangsrecht zijn geen mogelijkheden opgenomen. Alleen het gebruik wordt geregeld door middel van de uitsterfregeling. Daarnaast is alleen vergunningsvrij onderhoud mogelijk.
- f. Een dergelijke clause, danwel regeling wordt niet opgenomen om de hiervoor genoemde redenen en zoals verwoord in de toelichting op het plan.

Conclusie:

- a. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- b. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- c. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- d. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- e. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- f. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

14. 115628/115566-Recreatiewoning, Perceel C.1951

Brief d.d. 22 september 2015, ontvangst d.d. 23 september 2015

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. Het betreft een pro-forma zienswijze. De reden hiervoor wordt toegelicht in de bijgevoegde brief. Verzoek is binnen welke termijn een nadere onderbouwing aangeleverd moet worden.
- b. Het onverdeeld eigendom van het perceel C.1951 is een probleem voor de gemeente om reclamant te vinden en via de burens hebben ze moeten horen wat er gaande is. In 2012 hebben zij een gesprek gehad met de wethouder. Hiervan is een verslag gemaakt. Zij hebben echter geen 'stempel' vergunningsvrij bouwwerk mogen ontvangen. Dit was ongebruikelijk bij bestaande situaties.
- c. Reclamant is niet in staat gesteld zijn belang bij de rechtbank te verdedigen en pas 1 jaar na de uitspraak zijn zij geïnformeerd. Dat bevreedt reclamant. Geleerd om een schriftelijk besluit te vragen. Het verzoek is dan ook om de gesprekken uit 2012 te respecteren en de rechten die zij toen in formele zin zouden hebben gekregen te borgen in een gedoogbeschikking.
- d. Reclamant komt met een drieledig voorstel te weten:
 - Het perceel C.1951 omvat 2 recreatieverblijven.
 - In het kader van het gelijkheidsbeginsel mag het recreatieverblijf onderhouden vernieuwd en aangepast worden qua vorm en afmeting tot hetgeen de naast burens hebben vergund gekregen door middel van de vergunningsvrije stempel.
 - Als laatste mag het gebruik van de recreatiewoning ook worden voortgezet na vervreemding.

Reclamant is bereid in te stemmen met de voorwaarde om handhaving van de planregels toe te passen wanneer 365 dagen of langer geen gebruik wordt gemaakt van de recreatiewoning.

- e. Verzoek is om de algemene gedoogbeschikking om te zetten naar een gedoogbeschikking op maat. Het is onterecht wanneer reclamant in de mogelijkheden wordt beperkt die eerder zijn toegestaan en gerealiseerd door de burens.
- f. De pro-forma zienswijzen worden ingetrokken wanneer gemeente positief en schriftelijk antwoord.

Inhoudelijke reactie:

- a. De (separaat) ingediende brief hebben wij als zienswijze in behandeling genomen.
- b. In bijlage II van het Besluit omgevingsrecht, Hoofdstuk III, Artikel 3 sub 2 staat opgenomen dat een omgevingsvergunning niet is vereist voor een op de grond staand bouwwerk ten behoeve van recreatief nachtverblijf. Van deze regeling kan echter in dit geval geen gebruik worden gemaakt omdat het bestemmingsplan geen bebouwing toestaat.
- c. Bij de behandeling van dit onderwerp bij de Raad van State zijn geen derden belanghebbenden uitgenodigd. Dit kan de Raad van State zelf bepalen op grond van de procesregeling. Wij hebben eerder richting reclamant aangegeven dat wij afzien van een

gedoogbeschikking omdat de uitsterfregeling reclamant meer rechtszekerheid biedt. Wij hebben hiermee een zo optimaal mogelijke regeling proberen te bewerkstelligen.

- d. Het is bekend dat op het perceel C1951 2 objecten aanwezig zijn. Voor het object van reclamant is een uitsterfregeling opgenomen. Het is niet mogelijk om onder de noemer van de uitsterfregeling over te gaan tot vervanging / vernieuwen. Vergunningsvrij onderhoud wordt wel toegestaan.
- e. Er wordt momenteel geen gebruik gemaakt van een algemene gedoogbeschikking. Zoals onder c aangegeven biedt een gedoogbeschikking minder rechtsbescherming. Er is gekozen voor een uitsterfconstructie voor het gebruik van de recreatiewoning.
- f. De wet kent geen pro-forma zienswijzen. Zoals wij onder a. gezegd hebben, is de ingediende brief als zienswijze aangemerkt.

Conclusie:

- a. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- b. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- c. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- d. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- e. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- f. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

15. 115734-Brabantse Milieufederatie

Brief d.d. 23 september 2015, ontvangst d.d. 23 september 2015 (fax)

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. De natuurcompensatie voor de Zilverden wordt niet geregeld in het voorliggende plan. Reclamant heeft derhalve bezwaar tegen de plangrenzen. Gemeente blijft het regelen van de natuurcompensatie vooruit schuiven. Op 30 oktober 2002 heeft de Raad van State de uitbreiding van de Zilverden al illegaal verklaard. De ontwikkelde separate plannen zijn nooit in procedure gebracht.
- b. Een 8-tal recreatiewoningen krijgt een functie-aanduiding recreatiewoning, de overige wordt een gedoogbeschikking aangeboden. Reclamant vindt dat hiervoor een uitsterfconstructie moet worden toegepast zodat de rechten gelden voor de huidige eigenaar maar deze niet overgaan op erfgenamen of derden.
- c. Er is geen compensatieplan bijgevoegd teneinde de EHS te compenseren.
- d. Er zijn geen bouwvergunningen of besluiten van dezelfde strekking toegevoegd aan het plan als bewijs. Verzocht wordt om de vergunningen en de besluiten toe te sturen dan wel bij het plan ter visie te leggen. Zo kan worden nagegaan of het een planologische legale situatie is.
- e. Reclamant heeft bezwaar tegen de regels van artikel 9.1.1 sub i voor deze recreatiewoningen nu niet is geregeld wat die uitsterfconstructie precies inhoudt. In de toelichting wordt gesproken over een objectgebonden uitsterfregeling. Wat wordt hier precies mee bedoeld en wat staat er precies in de regeling. De regeling mag niet net zoveel rechten bieden als een positief bestemde recreatiewoning.
- f. De voorwaarden van artikel 3.1 VR2014 en de regels van artikel 25 VR2014 zijn niet verwerkt en het verzoek is om deze aan te passen op artikel 34 lid I onder II, artikel 6.3 en 7.3 lid 1 onder c en lid 2 onder II allemaal in verband met artikel 3.1 VR2014.
- g. Voor de beperkingsgebieden moeten de regels van artikel 25 van de Verordening ruimte worden vertaald in het plan. De eis van grondgebondenheid ontbreekt nu. In de begripsbepalingen dient grondgebonden veehouderij te worden gedefinieerd.
- h. Gebouwen, zijnde tijdelijk teeltondersteunende kassen, buiten het bouwvlak is geregeld in artikel 3.2.2 en 4.2.2. Dit mag niet in de groende mantel. Verzoek is de regels te wijzigen en gebouwen te vervangen door voorzieningen en tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen, niet zijnde kassen.
- i. In artikel 3.3.2, 4.3.2, 5.3.2, 3.5.7, 4.5.7, 5.5.7 ontbreekt de voorwaarde dat er geen wijziging mag zijn van het aantal dierplaatsen en/of stalsystemen mits er geen toename is van de bestaande ammoniakemissie. Dit is in strijd met de planMER.
- j. Het is onduidelijk hoe de huidige bebouwingsoppervlakte voor de veehouderijen in het plan is vastgelegd. Daarnaast kunnen de veehouderijen die nog met pm-punt zijn aangegeven niet in het plan worden meegenomen omdat de ontwikkelingen niet in de planMER zijn meegenomen.
- k. Reclamant bepleit de methode regionaal Dierstandstill. Bij toename van het aantal dieren, ook binnen het emissieplafond, is toename van ammoniak of stikstof niet uit te sluiten,

omdat er emissies vrij komen bij beweiding, mesttransport, vervoer van dieren of toelevering.

- l. Regels zijn in strijd met artikel 6.3, 6.4, 7.3 en 7.4 wat betreft de uitzondering van kleine uitbreidingen tot 100m² en met artikel 25 VR2014 in beperkingsgebieden.
- m. De regels behorende bij artikel 3.5.6, 4.6.5 en 5.6.5 sluiten niet aan bij de uitspraak van de Raad van State, de VR2014, en de planMER en de passende beoordeling. Toename van het aantal dieren leidt tot een toename van emissies en deposities van stikstof. Nogmaals wordt verweten naar de methode Regionaal Dierstandstill.
- n. In de MER worden de mogelijk significante effecten op N2000 door de verandering van de waterhuishouding en door verontreiniging niet onderzocht. Verzocht wordt om de beschermingszone rondom de natte natuurplek op kaart op te nemen en een beschermingsregiem voor op te nemen zoals in de planMER staat.
- o. Verzocht is om het bestemmingsplan te repareren op het onderdeel k.2 van de uitspraak van de Raad van State. Deze aanpassingen heeft reclamant niet teruggevonden op ruimtelijke plannen. Reclamant houdt vast aan dit bezwaar.

Inhoudelijke reactie:

- a. Het plan voor De Zilverden is geen onderdeel van deze herziening.
- b. Uit de zienswijze lezen wij dat reclamant van mening is dat er een persoonsgebonden overgangsrecht moet worden opgenomen (alleen voor de huidige eigenaar) in plaats van de gevraagde en opgenomen uitsterfconstructie. In paragraaf 3.3.1 van de toelichting is aangegeven dat gelet op de belangen van de huidige gebruikers en hun rechtsopvolgers, de oorspronkelijke beleidsuitgangspunten van de gemeente bij het opstellen van het moederplan en de aanwezige (beperkte) natuurwaarden aan de randen van de bosgebieden, de uitsterfconstructie is verkozen boven het persoonsgebonden overgangsrecht.
- c. De term EHS (Ecologische Hoofdstructuur) werd in 1990 geïntroduceerd in het Natuurbeleidsplan (NBP) van het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (LNV). In 1995 werden de doelsoorten en de natuurdoeltypen gedefinieerd, die pas in 2000 waren doorgevoerd in alle provinciale plannen. De recreatieobjecten zijn sinds de jaren '50, '60 en '70 aanwezig, lang voordat het gebied werd aangewezen als EHS. Compensatie van de EHS achten wij derhalve niet aan de orde.
- d. Het is spijtig dat reclamant de integriteit van de gemeente in twijfel trekt. Mocht reclamant deze vergunningen willen inzien staat het natuurlijk altijd vrij hier een apart verzoek voor in te dienen.
- e. De regeling in artikel 9.1.1 onder i, in samenhang met artikel 9.2.3, leidt er toe dat het huidige verblijfsrecreatieve gebruik is toegestaan tot het moment dat het gebruik gedurende 365 dagen niet meer heeft plaatsgevonden. Vanaf dat moment is het verblijfsrecreatieve gebruik niet meer toegestaan en is het gebruik als Bos het enige toegestane gebruik.
- f. Aan de artikelen 3.3.2, 3.5.7, 4.3.2, 4.5.7, 5.3.2 en 5.5.7 wordt toegevoegd wat onder een goed leefklimaat in ieder geval wordt verstaan ('de ontwikkeling is gelet op de bestaande en toekomstige functies in de omgeving en de effecten die de ontwikkeling op die functies

heeft, aanvaardbaar is, waaronder de effecten vanwege milieuaspecten en volksgezondheid'; 'de ontwikkeling is gelet op bodemkwaliteit, waterhuishouding, landschappelijke-, cultuurhistorische waarden en natuurwaarden aanvaardbaar').

- g. De regels voor de beperkingsgebieden zoals opgenomen in artikel 25 van de Verordening ruimte 2014 zijn vertaald door in de voorwaarden van de betreffende afwijkings- en wijzigingsregels in het voorliggende bestemmingsplan te verwijzen naar de Nadere regels van de provincie zoals deze gelden op het moment van de aanvraag (de Nadere regels zijn gekoppeld en maken deel uit van de nadere regels van de Brabantse zorgvuldigheidsscore veehouderij die door Gedeputeerde Staten zullen worden vastgesteld). Daarmee zal steeds getoetst moeten worden aan de meest actuele definitie van grondgebondenheid zoals deze op moment van de aanvraag geldt. Wij geven hieraan de voorkeur boven het toetsen aan de definitie voor grondgebondenheid zoals opgenomen in de definities van de Verordening ruimte 2014.
- h. In de Verordening ruimte 2014 is bepaald dat in de Groenblauwe mantel de bouw of uitbreiding van een (teeltondersteunende) kas niet is toegestaan. Volgens de provinciale definitie van 'kas' zoals omschreven in de verordening worden hieronder ook permanente tunnel- of boogkassen hoger dan 1,5 m verstaan. De vigerende regels in artikel 3.2.2 en 4.2.2 hebben echter betrekking op tijdelijke tunnel- of boogkassen. Er is dus geen sprake van strijdigheid met de provinciale verordening. Uitgangspunt voor deze herziening is om het plan in overeenstemming te brengen met de Verordening ruimte 2014. Nu er geen strijdigheid is met deze verordening is er geen aanleiding om de vigerende regeling aan te passen.
- i. In het bestemmingsplan is enerzijds in de bouw- en gebruiksregels vastgelegd dat de bestaande oppervlaktemaat aan bedrijfsbebouwing niet mag toenemen (vanwege de voorwaarden uit de Verordening ruimte 2014) en anderzijds in de gebruiksregels dat de emissie niet mag toenemen (vanwege de uitkomsten van de passende beoordeling). Gezien het verschil tussen de beide regelingen (oppervlaktemaat of emissie) kiezen wij ervoor om ook twee verschillende afwijkingsbevoegdheden in het plan op te nemen (afwijken van de bestaande oppervlakte onder de voorwaarden zoals opgenomen in de VR2014 en afwijken van het emissie-standstill onder de voorwaarden met betrekking tot depositie en natuurwaarden). Dit betekent dat – afhankelijk van de voorgenomen ontwikkeling – de toepassing van een of beide afwijkingsbevoegdheden noodzakelijk is om een initiatief te realiseren. Indien een afwijking van de bouwregels wordt toegepast blijft het emissie-standstill onverminderd van toepassing. Indien voldaan wordt aan de voorwaarden voor de afwijking van het emissie-standstill kan hiervan (tevens) gebruik worden gemaakt.
- j. In artikel 1.36 is een definitie opgenomen van 'bestaand'. Onder bestaande bebouwingsoppervlakte wordt verstaan de bebouwing die op het moment van inwerkingtreding van het plan op een legitieme wijze is, wordt of nog kan worden gebouwd. Daarmee is het goed mogelijk om de bestaande bebouwingsoppervlakte te bepalen. Van de vergunde bebouwing zijn immers op het gemeentehuis bouw- en milieudossiers aanwezig. Om verwarring te voorkomen wordt artikel 1.36 opnieuw met de herziening vastgesteld.

Er zijn initiatieven waarbij sprake is van een weliswaar hogere toekomstige emissie dan in de huidige situatie, maar waarvan is aangetoond dat het een uitvoerbaar initiatief betreft in het kader van de Natuurbeschermingswet. Hiervoor is een uitzondering gemaakt op de regel dat de bestaande emissie bepaald wordt door de bestaande dieraantallen, diersoorten en stalsystemen. In het ontwerpplan is de lijst nog niet volledig. Inmiddels beschikken wij over de detailinformatie uit verleende omgevingsvergunningen, Nb-wetvergunningen en ruimtelijke onderbouwingen. Hiermee kunnen we een inschatting maken of een initiatief uitvoerbaar is in het kader van de Natuurbeschermingswet en we het initiatief op kunnen nemen in het bestemmingsplan. Het planMER dat is opgesteld is niet geschikt om, voor een specifieke situatie, op detailniveau aan te geven of een ontwikkeling uitvoerbaar is in het kader van de Natuurbeschermingswet. De door initiatiefnemers aangeleverde informatie omtrent stikstof, biedt die mogelijkheid wel. Bijlage 5 is op grond hiervan aangepast.

- k. Binnen het voorgestelde regionale dier-standstill is het mogelijk dat dieraantallen op kortere afstand van Natura 2000 toenemen en dieraantallen op grotere afstand afnemen, waardoor alsnog sprake is van een toename van stikstofdepositie. Daarnaast is het lastig om een regionale aanpak door te vertalen in een praktisch hanteerbare en handhaafbare bestemmingsplanregeling op gemeentelijk niveau. Reclamant geeft zelf in de bijlage bij de zienswijze al aan dat voor de introductie van dit systeem van een dier-standstill een nieuwe wettelijke basis nodig is in het kader van de Natuurbeschermingswet of een provinciale verordening. Deze wettelijke basis ontbreekt. Om deze redenen richt de regeling zich op de emissies en een emissie-standstill op perceelsniveau.

Op grond van voorliggend plan is het niet meer mogelijk om bij recht een stal voor veehouderij te bouwen of een gebouw in gebruik te nemen als stal. Het aantal dieren binnen het emissie-standstill kan daarom bij recht nauwelijks groeien. Alle mogelijkheden voor uitbreiding zijn aan afwijkings- of wijzigingsprocedures gekoppeld. Bij een toename van het aantal dieren is niet per definitie sprake van een toename van de emissies. In plaats van meer transportbewegingen zal eerder sprake zijn van het transport van grotere hoeveelheden of aantallen. Recente en aangekondigde regelgeving met betrekking tot fosfaat en de groei van de melkveehouderij zal tot gevolg hebben dat voor voorgenomen groei van bedrijven ook grond aan het bedrijf moet worden toegevoegd waardoor niet per definitie een toename van mesttransport ontstaat. De strikte regelgeving rond mest en het feit dat het merendeel van de agrarische gronden volgens de normen al optimaal bemest worden, betekent dat er bij ontwikkelingen geen of nauwelijks toename van bemesting te verwachten is.

Voor de emissies vanuit de stallen is in het bestemmingsplan een sluitende en handhaafbare regeling opgenomen. In het planMER is aangetoond dat binnen het emissie-standstill kan worden gekomen tot uitvoerbare initiatieven. De indirecte effecten die samenhangen met een eventuele toename van het aantal dieren (door beweiding of transport) zijn niet per definitie aan de orde (zie hiervoor) maar kunnen bovendien niet worden vastgelegd in een generieke, toetsbare en handhaafbare bestemmingsplanregeling. Dat is ook niet wenselijk, omdat we geen regels op willen werpen tegen het

maatschappelijke gewaardeerde weiden van rundvee, en andere vormen van begrazing (zoals ten behoeve van natuurbeheer).

- l. Op basis van de 'Nadere regels Verordening ruimte – Brabantse zorgvuldigheidsscore Veehouderij' (BZV) kan de toets aan de BZV/grondgebondenheid voor bebouwing kleiner dan 100 m² buiten toepassing blijven (de overige regels alsmede het emissie-standstill zijn wel van toepassing). Naar aanleiding van de ingediende inspraakreactie is de redactie al aangepast zodat de regeling maximaal één keer gedurende de plantermijn gebruikt kan worden ter voorkoming van een 'salamitactiek' waarbij steeds kleine bouwwerken worden aangevraagd die samen tot een groot bouwwerk leiden. Ook de provincie ziet in deze formulering geen aanleiding voor het indienen van een zienswijze; er is naar onze mening geen sprake van strijdigheid met de provinciale regelgeving.
- m. Zoals in de Nota van Beantwoording (inspraak en overleg) en hiervoor onder k al aangegeven, achten wij een regionaal dier-standstill niet wenselijk, omdat hiertoe een (niet handhaafbare, wellicht bovengemeentelijke) registratie nodig is, een regionaal dier-standstill bovendien niet noodzakelijk is om te voldoen aan de voorwaarden uit artikel 19j Natuurbeschermingswet dat een bestemmingsplan niet tot significante negatieve effecten mag leiden en, tot slot, omdat een dergelijke regeling tot een toename van stikstofdepositie kan leiden.
- n. In het moederplan Buitengebied Rucphen 2012 is de provinciaal aangeduide beschermingszone rond natte natuurparels voorzien van de gebiedsaanduiding 'attentiegebied ehs'. In het plan is ook een bijbehorend beschermingsregime opgenomen (thans opgenomen in artikel 39.5, na vernummering). In deze 3^e herziening worden mogelijkheden geboden om met toepassing van een wijzigingsbevoegdheid, permanente teeltondersteunende voorzieningen te realiseren: deze bevoegdheid kan niet worden toegepast in de 'attentiegebieden ehs' (artikel 3.7.1 onder a). Naar onze mening is hiermee al in voldoende mate tegemoet gekomen aan de ingediende zienswijze.
- o. Het verzoek betreft het opnemen in het plan van een regeling voor ecologische verbindingzones ter hoogte van de Zundertseweg en het Moervenstraatje te Sprundel en ter hoogte van de Rucphenseweg en de Gastelseweg te Rucphen. Reparatie van het betreffende onderdeel uit de uitspraak van de Raad van State heeft reeds plaatsgevonden in het kader van de 2^e herziening van het bestemmingsplan Buitengebied Rucphen 2012. Verdere aanpassing is niet nodig.

Conclusie:

- a. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- b. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- c. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- d. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- e. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- f. De zienswijze is gegrond en leidt tot aanpassing van de regels.
- g. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- h. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- i. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

- j. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- k. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- l. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- m. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- n. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- o. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

16. 115884-Hoekvensedreef 25

Brief d.d. 23 september 2015, ontvangst d.d. 25 september 2015

Brief is ontvangen buiten de termijn en wordt derhalve niet ontvankelijk verklaard. Wij zullen echter wel inhoudelijk ingaan op deze zienswijze.

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. Reclamant wil graag antwoord op de vraag gesteld in de inspraakreactie over de mogelijkheid om de agrarische bestemming om te zetten naar een woonbestemming.
- b. Er wordt bij de beantwoording van de inspraakreactie gesproken over een tussendeur. Deze is verwijderd met medeweten van de gemeente. Op dat moment heeft de woning twee huisnummers gekregen. Reclamant zou graag een aanpassing van het bestemmingsplan zien.

Inhoudelijke reactie:

- a. Het omzetten van de agrarische bestemming naar een woonbestemming is mogelijk mits voldaan wordt aan de gestelde voorwaarden zoals opgenomen in het bestemmingsplan. Er is 1 agrarische bedrijfswoning aanwezig volgens het bestemmingsplan en door middel van een wijzigingsprocedure kan deze gewijzigd worden in 1 woonbestemming.
- b. Een huisnummer heeft in het kader van de ruimtelijke ordening geen betekenis. Het toekennen van een tweede huisnummer impliceert niet dat hier een tweede woonbestemming is. Aanpassing van het bestemmingsplan is hierbij dan ook niet aan de orde.

Zoals wij in onze reactie op de inspraakreactie hebben aangegeven is in de Verordening Ruimte 2014 splitsing van het pand alleen mogelijk wanneer hier sprake is van een cultuur historisch waardevol pand.

Conclusie:

- a. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.
- b. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

17. 115654-Antwerpsebaan 14

Brief d.d. 23 september 2015, ontvangst per fax d.d. 23 september 2015

Inhoud ingediende zienswijze:

- a. In de reactie op de inspraakreactie is de gemeente tegemoet gekomen aan het beoogde gebruik. De toegekende aanduiding biedt echter onvoldoende flexibiliteit. Brocante goederen behelst meer dat alleen opslag van meubels en er is onvoldoende ruimte voor potentiële toekomstige huurders nu opslag enkel mogelijk wordt gemaakt voor specifieke bedrijfsactiviteiten. De opslagruimte dient namelijk verhuurd te kunnen worden aan een zo breed mogelijk scala van bedrijven. Verzoek is dan ook om in aanvulling op de toegekende gebruiksbeperkingen eveneens opslag van brocante goederen toe te staan. Tevens wordt verzocht om binnen de gebruiksbeperkingen een grotere diversiteit aan toekomstige huurders van opslagruimte toe te staan. Hiertoe wordt door reclamant een denkbare oplossingsrichting aangedragen.

Inhoudelijke reactie:

- a. Bij het opstarten van het nu voorliggende plan is regelmatig contact geweest over een mogelijke invulling van de locatie en de op te nemen aanduiding om de gewenste invulling mogelijk te maken. Uiteindelijk is bij de behandeling van de inspraakreactie hier een goede invulling aan gegeven.

Gezien deze zienswijze blijkt dat de in overleg opgenomen aanduiding nog niet ruim genoeg is om aan de wensen van de reclamant tegemoet te komen. De desbetreffende locatie is gelegen aan de rand van de Rucphense Bossen. Verhuur aan een zo breed mogelijk scala van bedrijven is op deze locatie niet wenselijk. Hiervoor hebben wij binnen de gemeente een bedrijventerrein. Hier kan een bedrijfsverzamelgebouw worden opgericht voor verhuur aan diverse bedrijven. De locatie Actmaalsebaan 14 is daarvoor niet geschikt. Reclamant heeft in aanloop van de 3^e herziening aangegeven hier zelf meubels op te willen slaan en een deel te verhuren aan 1 ander bedrijf. Hierin zijn wij reclamant tegemoet gekomen omdat wij dit passend achten binnen het buitengebied. Hetgeen nu wordt aangedragen in deze zienswijze achten wij niet passend.

Conclusie:

- a. De zienswijze is ongegrond en leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

Rucphen, 17 november 2015

Burgemeester en wethouders van Rucphen,
de secretaris, de burgemeester,

C.F.J. Verheijen.

mr. M. van der Meer Mohr.